

УАСТ “ЛЕВИ” ЧІКАГО

Українсько-Американське Спортивне Т-во “Леви” належить до найвідоміших спортивних організацій в Північній Америці. Засноване понад пів століття тому у Чикаго повоєнною хвилею української еміграції, Товариство протягом свого існування зазнавало і щасливих років радості перемог, і гіркоти прикрих поразок та розчарувань. А розпочиналося все з ентузіазму та патріотизму тих, кому не було байдуже майбутнє української громади, які хотіли, щоб їхні діти виростили українцями. знали і пам’ятали своє походження і свою віру. І спорт став тим об’єднуючим началом. Поряд з футболом (копаним м’ячем) однією з перших була створена відбиванкова (волейбольна) секція. На той час відбиванка у світі ще не займала свого визначного місця, але тут, у Чикаго, вона була одною з найпопулярніших видів спорту, а відбиванкові команди в емігрантському середовищі росли як гриби після дощу. Та особливо розмаху в “Левах” відбиванка набрала після Олімпіади 1964 року в Токіо. “Леви” утримували в тому часі: чоловічу, жіночу, юнацьку, дівочу та команду ветеранів. Вони брали участь у місцевих, регіональних та національних змаганнях, що проходили в рямах Американської Відбиванкової Асоціації. У 1972 році чоловіча команда перемогла в групі “А” “Турніру Великих Озер”, що є найбільшим на Середньому Заході. Протягом наступних десяти років “Леви” ще багато разів вигравали регіональні та міжнародні турніри, як теж в річних чемпіонатах УСЦАК. В 1980 році чоловіча команда “Левів” стала основою збірної українців на “Вільній Олімпіаді” поневолених народів. На протязі років багато чудових майстрів-відбиванкарів виступали в складі команди “Левів”. Найбільш відомий і популярний серед них був Тарас Ліськевич, який впродовж 12 років очолював національну збірну Америки, яка під його провідом на чемпіонатах світу та Олімпійських Іграх здобувала медалі. З інших чільних відбиванкарів слід згадати: Р. Мици-

ка, Ю. Ткачука, О. Олексюка, Ю. Куріцу, Р. Марушку, І. Ястрембського, Б. Маркевича, А. Целевича, А. Вишницького. В сучасності відбиванкова (волейбольна) секція не є такою сильною, як у минулому та стараннями ентузіастів з числа новоприбулих, віримо в цьому виді спорту “Леви” повернуть колишню славу. Любителів лещетарського (лижного) спорту в “Левах” теж не бракувало. Особливо популярною та секція була в 50-их роках, коли до Чикаго приїхало багато українських емігрантів з Галичини та гірських околиць Карпат, з Польщі та Словаччини. На українських зимових Олімпійських іграх у 1954 році в Лейк Плесід команда “Левів” у складі: І. Білинського, Ю. Кузика, О. Сокологорського та Р. Стахніва, здобула 1-ше місце. З часом ця секція, втративши своїх ентузіастів, припинила активність. В останніх часах нові зусилля до відновлення тієї секції спорту виявляє Р. Андрушко, який радо запрошує бажаючих зголошуватися до Управи. Теніс завжди був популярний в “Левах”. У 50-60-их роках команди “Левів” з настільного тенісу брали участь у різноманітних змаганнях, як у Америці, так і Канаді, здобуваючи перемоги у Клівленді. Дітройті і Торонто. Переможцями в індивідуальних виступах часто були: З. Снилик, О. Караван, Б. Кутко, Е. Вовк, Р. Вірщук, З. Форович, Я. Красник, І. Попадинець, Л. Караван, І. Сарабин, Х. Голубець, М. Білинська та А. Микитин.

Зараз ця секція існує лише стараннями небагатьох ентузіастів, але робляться зусилля для віднови цієї ланки. Великий теніс свого розквіту зазнав у 50-их та 80-их роках, коли молодь ним масово захоплювалася. Найбільш відомими змагунами великого тенісу “Левів” були: О. Караван, І. Лоско, Ю. та Р. Ткачуки, Г. і Ю. Глова та Д. Дикий. Усі вони у свій час приносили славу “Левам” у змаганнях, а нині багато з них стали членами американських тенісових клубів, де беруть участь в різноманітних змаганнях. Управа “Левів” сердечно запрошує всіх ентузіастів та симпатиків цього

спорту прилучитися до Т-ва, щоб спільними зусиллями відродити славні сторінки історії у цьому виді спорту.

Поруч згаданих ділянок спорту в минулому в Т-ві існували активні секції: шахів, гольфу, круглів та бриджа. Але, незаперечним лідером завжди був копаний м'яч (футбол). Впродовж піввікової історії футболісти "Левів" десять разів ставали чемпіонами у турнірах в закритій залі (індор сакер), тричі здобули Губернаторську чашу. Шість разів "Леві" репрезентували Іллінойс в змаганнях за професійну Чашу Америки. Одинадцять разів "Леві" перемагали в першенствах СУАСТ-Північ (Делегатура УСЦАК), а в 1950 та 1972 роках здобули першість Америки серед українських команд. Через першу дружину "Левів" перейшло майже тисячу змагунів (гравців). Славну сторінку в історію "Левів" вписали: Д. Стахровський, О. Банах, М. Крат, які виступали в складі національної збірної Америки, а З. Снилик у 1956 р. на Олімпіаді в Мельборні був капітаном олімпійської дружини. Звичайно всіх перелічити неможливо, але найпопулярніших, крім вищезазначених репрезентантів збірних Америки врато пригадати: брати В. та А. Бахіри, Р. Андрушко, В. Зарицький, О. Караван, Г. Кашуба, Ю. Коханюк, А. Козій, Ю. Куляс, Б. Куцан, І. Лоско, Р. Маркевич, П. Надзікевич, Л. Скороход, Ю. Романенко, О. Терлецький, Б. Шлапак та багато інших. Та часи змінюються. Старше покоління поступово відійшло, як від активного футболу, так і від керівництва Управою. Впродовж останнього десятиліття "Леві" пережили вельми неприємні хвилини у своїй історії, коли стояло питання: бути чи не бути Т-ву? Все ж добре, коли поряд є тямущі люди. Незмінний впродовж останніх 8 років голова УАСТ "Леві" І. Лоско вчасно збагнув, що "без вливання свіжої української крові" не обійтись. Він звернувся до любителів футболу з числа новоприбулих, об'єднаних в команді "Україна". Цим людям доля "Левів" виявилася не байдужою, вони прийшли Т-ву з допомогою. Вже у серпні 2000 року прийшли перші успіхи. На щорічному турнірі у містеч-

ку Барабу, що на Вісконщині, спільними зусиллями "Леві" вибороли перше місце у турнірі ветеранів та зайняли друге місце в основних іграх. А на грудневому засіданні Управи "Левів" відбулася суттєва ротація керівництва. До "старої гвардії" в особі І. Лоска, М. Мартиновича, А. Скиби, В. Кашуби та І. Тищенка, приєдналася "нова хвиля" в особі головного тренера команди В. Лендела, Р. Ващура, В. Павелчака, В. Доскочинського, В. Барабаха, О. Гринчишина, Р. Капеляка та Р. Андрушка. Поєднання досвіду старшого покоління та енергії молоді почало давати свої результати. Завдяки копіткій праці керівництва Т-ва та тренерів команди у "Левах" з'явилися гравці, які пройшли школу великого футболу в Україні. Брати Д. і Д. Бикови, Р. Челепіс, М. Яцуляк, Ю. Амврозьяк, С. Завлоцький, В. Денькович, виступали у різних лігах першості України, а Д. Герасимович, В. Дмитрак та О. Береський мають за своїми плечима виступи у вищій лізі. В аналах новітньої історії українського футболу В. Демидяк вписаний як наймолодший автор голя у вищій лізі, маючи заледви 16 років. За час виступів в Україні Василь грав у складі тернопільської та вінницької "Нив", одеського "Чорноморця" та київського ЦСКА. Д. Герасимовича й сьогодні пам'ятають за виступи у Івано-Франківському "Прикарпаттю". О. Береський розпочав свою футбольну біографію у львівському СКА "Карпати", згодом виступав у командах першої і другої ліг колишнього Радянського Союзу, а останніми роками виступав у командах вищої ліги "Металург" (Запоріжжя) та "Карпати" (Львів). Необхідно сказати і про старожилів команди братів С. та Б. Степановичів, Р. Тхорика, нинішнього менеджера "Левів" Р. Ващура та тренера В. Лендела — на плечі яких лягла важка ноша в трудні часи, коли команда перебувала на грані розпаду. В. Лендел ніколи не піддавався спокусливим пропозиціям зі стану суперників і завжди залишався вірним "Левам". Його високу технічну майстерність ще в Україні високо оцінювали такі тренери як В. Лобановський та А. Бишовець, запрошуючи у київське "Ди-

намо" та до олімпійської збірної СРСР. Лише прикрий збіг обставин не дозволив В'ячеславу прийняти участь в Сеульській Олімпіаді в 1988 році. Сьогодні вже сам Лендел поєднує працю на полі з керівництвом командою, набираючись тренерського досвіду в іграх першості. Він разом з однодумцями розпочав відродження "Левів". Сезон 2000-2001 років виявився нелегким для команди. Та частково набравшись досвіду та укріпивши склад, "Леві" почали демонструвати змістовнішу гру. Заключним акордом сезону стала перемога "Левів" у цьогорічному традиційному турнірі

в Барабу. У фінальних змаганнях в напруженій боротьбі у серії 11-метрових, "Леві" перемогли одну з найсильніших польських дружин Чікаго "Центрум Спорт". Героєм цього матчу став О. Береський, який у критичний момент при стані 3:4, зумів двічі поспіль відбити удари з 11-метрової позначки.

Саме у таких матчах і гартується дух команди. Воля до перемоги та почуття єдиного колективу є гарантією майбутніх перемог. Тож в добрий час Вам, "Леві"!

Володимир Павелчак

Перша футбольна команда "Леві" Чікаго в сезоні 2001 р.

Чоловіча дружина відбиванки УАСТ "Леві" Чікаго, багатократні переможці в американських і першенствах УСЦАК.

(Світлив Юрій Куріца)